

بیانیه حزب کار ایران (توفان) بمناسبت اول ماه مه

خجسته باد اول ماه مه روز نمایش پر قدرت اتحاد کارگران سراسر جهان

کارگران جهان متحد شوید!

اول ماه مه، روز بین المللی اتحاد و همبستگی کارگران سراسر جهان فرا میرسد. طبقه کارگر در سراسر جهان بیش از ۱۲۰ سال است که این روز را بمناسبت تظاهرات عظیمی که کارگران شیکاگو در روز اول ماه مه سال ۱۸۸۶ برپا داشتند، گرامی میدارند. تظاهرات کارگران شیکاگو آن روز توسط پلیس سرمایه به خاک و خون کشیده شده ولی یاد این روز از خاطره ها محو نگشت و اول ماه مه جلوه ای از همبستگی جهانی پرولتاریا در سراسر جهان گردید. در این مدت سرمایه داری جهانی کوشش بسیار کرد تا این روز را از میان بردارد، زیرا هراس سرمایه داری از اتحاد و همبستگی و تشکل پرولتاریاست. آنجا که این دسیسه با مقاومت کارگران روبرو شد، بر این روز، روز کار نام نهاد و با این عمل وحشت خود را از نام کارگر عیان ساخت.

طبقه کارگر در عین اینکه ثروت آفرین و نیروی محرک جامعه است، پیشقراول و موتور انقلاب نیز بشمار می رود. بدون حضور طبقه کارگر در جنبش های آزادیبخش و بدون کسب رهبری انقلاب توسط این طبقه، هیچ انقلابی به پیروزی نهای نخواهد رسید و آزادی بشریت را که در گرو سوسیالیسم است، به ارمغان نخواهد آورد. نمونه انقلاب بهمن ۵۷ در برابر ماست. این انقلاب مدیون مبارزات کارگران صنایع نفت بود. بدون حضور نفتگران قهرمان ایران که شیرهای نفت را بستند و در صفوف قیام گام گذاردند، پیروزی ممکن نمی بود. اما از آنجا که کارگران فاقد رهبری کمونیستی بودند نتوانستند مهر خود را بر انقلاب بکوبند. از همین رو علیرغم پیکار قهرمانانه و تعیین کننده اش، پس از سقوط رژیم وابسته به امپریالیسم شاه، مجدداً به قعر جامعه پرتاب شد تا خود را برای خیزی دیگر آماده نماید.

اکنون در شرایطی به استقبال اول ماه مه میرویم که بحران سرمایه داری کولاک می کند و این تازه اول کار است. بی خانمانی میلیون ها انسان، گرسنگی دادن و ایجاد فقر در عرصه جهان آنهم به صورت آگاهانه یک جنایت علیه بشریت است. بحرانی که دامن اقتصاد سرمایه داری را گرفته است، نتیجه اتفاق نیست، نتیجه اشتباه این یا آن فرد نیست، و یا آنطور که تبلیغ می کنند تا مردم را شستشوی مغزی دهند، ناشی از حرص و آز افراد جداگانه سرمایه داری نیست. این بیماری جذام سامانه سرمایه داری است که بر اساس کسب سود حد اکثر بنا شده است و مالکیت خصوصی بر وسایل تولید را مقدس می داند. در حالیکه کارخانه ها از ماشینهای سواری و حمل و نقل مملو گشته است و ثروت روی ثروت خوابیده است مردم توانائی خرید این کالاها را ندارند و باید گرسنگی بکشند. در حالیکه صدها هزار خانه مسکونی خالی در اختیار بانکها و بیمه هاست مردم در زیر چادر زندگی می کنند. تناقض سامانه سرمایه داری در همین مثال ساده عرضه می شود. در یک طرف قطب ثروت و در طرف دیگر قطب فقر نشسته است. در حالیکه ثروت وجود دارد مردم از فقر میمیرند. مرگ محصول کمبود کالا و ثروت نیست محصول توزیع غیر عادلانه و تقدس مالکیت خصوصی بر وسایل تولید است. بورژوازی چنانکه در ماهیت اوست میکوشد نتایج حاصل از بحران اقتصادی را بر دوش طبقه کارگر بگذارد. تظاهرات بیش از سه میلیون نفر در فرانسه در هفته های اخیر و مقابله با تعرض بورژوازی امپریالیستی به حقوق آنها نشانه آنست که مبارزه طبقاتی نه تنها در شکل اقتصادی بلکه در اشکال سیاسی آن نیز شدت مییابد و دامنه و سیعتری میگیرد. اعتراضات کارگری در سراسر اروپا و در سایر قاره ها در حال گسترش است. راه درمان و پایان دادن به این فجایع که موجب جنایت و جنگ است، راه پایان دادن به این وبای سرمایه داری که همه قاره آفریقا و آمریکای لاتین را فرا گرفته است سرنگونی نظام سرمایه داری است. بر ویرانه این نظام ضد بشری باید نظام انسانی سوسیالیسم مستقر شود که با اشتراکی کردن مالکیت بر وسایل تولید یک بار برای همیشه با سیاست اقتصادی هماهنگ و برنامه ریزی شده از وقوع

این همه ددمنشی، فلاکت و فقر جلو گیرد. تنها طبقه کارگر با رهبری حزب مارکسیست لنینیست و استقرار دیکتاتوری پرولتاریاست که می تواند به این وضع اسفناک پایان دهد.

امسال درشرایطی جشن اول ماه مه برگزار میشود که در ایران کابوس استبداد و فاشیسم مذهبی همچنان مسلط است. طبقه کارگر از کلیه حقوق اجتماعی خویش محروم است، قانون کار، بیمه اجتماعی، حق تجمع در اتحادیه های کارگری فقط کلماتی بر روی کاغذ است. گرانی، فقر و بیکاری در ایران بیداد میکند و شورای عالی کار، حداقل دستمزد کارگران برای سال ۸۸ را ۲۷۴ هزار و ۵۰۰ تومان تعیین نموده است. چند روزی از تعیین حد اقل دستمزد کارگران نگذشته بود که شورای عالی کار «حداقل دستمزد را ۵ در صد کاهش داد و اعلام کرد که مبنای این کاهش اعلام تورم ۲۰ در صدی از سوی بانک مرکزی بوده است». در صورتی که نرخ کالاهای مورد نیاز مردم ۴۵ تا ۵۰ درصد افزایش یافته و مطابق کارشناسان اقتصادی خود رژیم جمهوری اسلامی حداقل حقوق تعیین شده برای سال ۸۸ خط فقر مطلق برای یک خانواده پنج نفره در تهران بالاتر از ۸۵۰ هزار تومان خواهد بود. لیکن واقعیت این است که حد اقل دستمزد با توجه به سطح تورم و گرانی کمرشکن باید یک میلیون تا یک میلیون و پانصد هزار تومان باشد که متأسفانه چنین نیست و کارگر ایرانی با توجه به این وضعیت فلاکتبار به سختی می تواند از پس مخارج یک وعده غذای گرم در روز برآید. طبیعتاً چنین شرایط غیر قابل تحملی نمی تواند موجب برانگیختن خشم و تنفر کارگران نسبت به جمهوری اسلامی این نماینده سیستم کل نظام سرمایه داری ایران و آفازاده های دزد و مفتخور نگردد. اعتراضات امید بخش کارگران نیشکرهفت تپه، کارگران ذوب آهن اصفهان، لاستیک سازی البرز، لوله سازی اهواز... و دهها کارخانه دیگر در سال گذشته برای دریافت حقوق معوقه و اضافه دستمزد، پیکار علیه خصوصی سازی کارخانجات و اخراج سازهها، مبارزه برای تشکیل سازمانهای حرفه ای مستقل از دولت و... با قاطعیت ادامه داشته و لقمه های چرب و نرم سرمایه داران آمیخته با زهر ترس بوده است.

آنچه امسال باید در روز اول ماه مه در ایران برجسته گردد مربوط است به مبارزه برای تشکیل اتحادیه های مستقل کارگری، مبارزه برای دریافت حقوق معوقه، مبارزه برای اضافه دستمزد به نسبت سطح رشد تورم و افزایش هزینه زندگی، مبارزه برای تضمین امنیت شغلی که عامل تضمین امنیت وحدت و تشکیلات خود کارگران است. مبارزه برای بازگشت کارگران اخراجی برسرکار خود، مبارزه علیه سیاست اخراج سازی کارگران، مبارزه علیه خصوصی سازی صنایع و واحد های تولیدی، مبارزه در زیر شعار آزادی بی قید و شرط همه کارگران و سایر مخالفین سیاسی از زندان.

کارگران ایران باید هشیار باشند و دسیسه های رژیم ضد کارگری جمهوری اسلامی را که میکوشد بین کارگران افغانی و ایرانی تفرقه انداخته و علل بیکاری را به گردن آنها بیاندازد، افشا سازند. این نظام سرمایه داری است که بیکاری می آفریند. کارگران ایرانی و افغانی باید با روحیه همبستگی و رفیقانه درسنگری واحد علیه دشمن مشترک و برای حقوقی برابر به رزمند و تنها در این صورت است که می توانند به حقوق حقه خود دست یابند.

حزب کار ایران (توفان) به کارگران قهرمان ایران و جهان، روز جهانی کارگر را شاد باش میگوید و ایقان دارد که پیروزی اردوی کار بر سرمایه تنها از طریق وحدت و تشکیلات و رهبری حزب سیاسی و تنها از طریق انقلاب سوسیالیستی و راهی که لنینیسم نشان میدهد و پیکارجسورانه و شفاف علیه انحرافات آنارکوسندیکالیستی، اکونومیستی، ترسکیستی و کائوتسکیستی و... میسر خواهد گشت. سوسیالیسم تنها راه نجات بشریت است و جز این راهی نیست.

خجسته باد اول ماه مه روز نمایش پر قدرت اتحاد کارگران جهان!

سرنگون باد رژیم سرمایه داری جمهوری اسلامی!

زنده باد سوسیالیسم این پرچم نجات بشریت!

حزب کار ایران (توفان)

اردیبهشت ۱۳۸۸ مه ۲۰۰۹

www.toufan.org

toufan@toufan.org